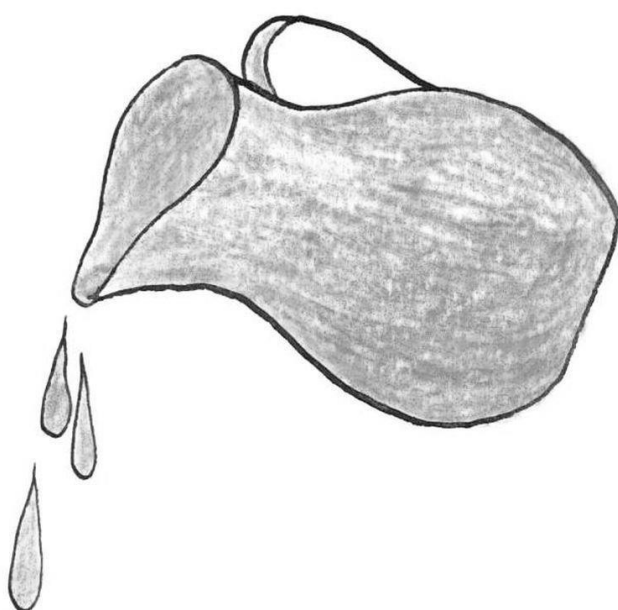

Trůn moudrosti

KŘEST

Kvízová hra

Jednoduchá kvízová hra pro zpestření setkání dětí i dospělých, případně pro ověření znalostí o tématu.

Katecheta si předem připraví vlastní kombinaci kvízových otázek. Hra s kompletní sadou 25 otázek trvá cca 10 minut. Správných a špatných variant by měl přibližně stejný počet, ale hra s převahou špatných odpovědí skýtá více zábavy. ☺

Při hře katecheta postupně čte otázky – teze; přečte-li se správná varianta, hráči zůstanou sedět, při špatné formulaci vstanou (je možné volit i jiné varianty – zvedání barevných kartiček nebo přihlášení se). Hráči odpovídají až na pokyn („odpočítávání“), aby hráči „neopisovali“. Pokud někdo odpoví špatně, ze hry vypadává. V případě, že vypadne postupně celá skupina, hra se „resetuje“ a pokračují opět všichni.

Úspěšní řešitelé dostávají lístky se zlatou korunkou, ti, kteří vypadli, se stříbrnou za účast. Vzory korunek jsou na samostatném listu, který se kopíruje na různé barevné papíry. Je samozřejmě možné zvolit i jinou variantu.

SPRÁVNÉ VARIANTY

1. Křest je první svátost, kterou církev uděluje; teprve poté je možné přijmout ostatní.
2. Předobrazem křtu ve Starém zákoně je příběh o přechodu Izraelitů Rudým mořem.
3. Ježíš byl pokřtěn v řece Jordánu.
4. Ježíše pokřtil Jan Křtitel.
5. Při Ježíšově křtu se ozval hlas z nebe: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.“
6. Ježíš poslal apoštoly křtít před svým odchodem do nebe k Otci.
7. Apoštolové měli křtít ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.
8. Křest se uděluje litím vody na hlavu nebo ponořením do vody toho, kdo je křtěn, a křestní formulí.
9. Křestní formule zní: „(Jméno), já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“
10. Ke křtu je možné použít pouze čistou přírodní vodu.
11. Bílé roucho při křtu znamená „oblečení v Krista“, čistou duši.
12. Křestní svíce je symbolem nového života s Ježíšem.
13. Mazání olejem znamená přivtělení ke Kristu, který byl pomazán na kněze, proroka a krále.
14. Křest může přijmout každý dosud nepokřtěný člověk.
15. Období, kdy se dospělý člověk připravuje na křest, se jmenuje katechumenát.
16. Církev křtí nejraději o Velikonocích.
17. Křestní sliby obnovujeme společně každý rok při velikonoční vigílii.
18. Běžně křtí biskup, kněz nebo jáhen, v nebezpečí smrti to může udělat každý člověk.
19. Křest působí odpuštění dědičného hříchu i všech osobních hříchů, člověk se stává Božím dítětem a je přijat do církve.
20. Člověk může být pokřtěn jen jednou v životě.
21. Děti můžeme křtít, pokud se rodiče a kmotři zavážou, že dítě vychovají ve víře.
22. Bez křtu může být spasen ten, kdo je zabit pro víru, katechumen, který touží po křtu, a každý, kdo upřímně hledá Boha a snaží se plnit jeho vůli.
23. Kmotr má pokřtěnému pomáhat, aby dokázal dobře žít z víry.
24. Křestní patron je světec, jehož jméno pokřtěný přijme a bere si ho za vzor.
25. Nádoba určená pro křest se jmenuje křtitelnice.

ŠPATNÉ VARIANTY

1. Křest je jedna ze svátostí, kterou církev uděluje; jejich pořadí si můžeme vybrat sami nebo ho stanovuje biskup.
2. Předobrazem křtu ve Starém zákoně je stvoření vod v knize Genesis a příběh o povolání proroka Izaiáše.
3. Ježíš byl pokřtěn v Mrtvém moři.
4. Ježíše pokřtili Simeon a Anna v jeruzalémském chrámu.
5. Při Ježíšově křtu se ozval hlas z nebe: „Tohoto muže následujte všude, kamkoliv půjde.“
6. Ježíš poslal apoštoly křtít během velikonoční večeře před svým utrpením.
7. Apoštolové měli křtít ve jménu Otce, jeho syna Ježíše a všech izraelských proroků.
8. Křest se uděluje litím vody na hlavu nebo ponořením do vody toho, kdo je křtěn, vyznáním víry a chvalozpěvem Sláva na výsostech Bohu.
9. Křestní formule zní: „(Jméno), buď pokřtěn!“
10. Ke křtu je nejlépe použít čistou přírodní vodu, v případě nouze však jakoukoliv tekutinu.
11. Bílé roucho při křtu znamená ochotu dál se vzdělávat ve víře.
12. Křestní svíce je symbolem nových nápadů, které do církve právě pokřtěný přináší.
13. Mazání olejem znamená obranu proti ďáblu, aby se nemohl v žádném případě nově pokřtěného zmocnit.
14. Křest může přijmout každý dosud nepokřtěný člověk, případně i ti, kteří se na svůj křest nepamatují.
15. Období, kdy se dospělý člověk připravuje na křest, se jmenuje noviciát.
16. Církev křtí nejraději v postní době, aby se mohli všichni již pokřtění rozpomenout na svůj vlastní křest ještě před Velikonocemi.
17. Křestní sliby obnovujeme společně vždy při oslavě posvěcení farního kostela.
18. Běžně křtí kněží a rodiče dětí, v nebezpečí smrti to může udělat ten, kdo má dovolení místního biskupa.
19. Křest působí uvědomění si všech svých hříchů za celý život, zapsání do matriky a přijetí za člena farnosti.
20. Člověk může být pokřtěn v životě tolikrát, kolikrát se chce zbavit všech svých hříchů.
21. Děti můžeme křtít, pokud se rodiče a kmotři dokážou shodnout na datu křtu a slíbí, že své dítě budou posílat aspoň jeden rok na výuku náboženství.
22. Bez křtu může být spasen ten, kdo uznává, že by Bůh mohl existovat, jednou ročně navštíví kostel a zná křesťana, který mu může splnění těchto podmínek dosvědčit.
23. Kmotr má pokřtěnému pomáhat, aby si udržel víru až do dospělosti.
24. Křestní patron je světec, jehož jméno dostávají všichni, kteří jsou pokřtěni v kostele, který je mu zasvěcen.
25. Nádobu určená pro křest se jmenuje kaditelnice.

